

Muistithan vaihtaa tänään?

Hukkasen astuessa asuntoonsa hän näki nojatuolissa napapaitaan, minihameeseen ja mustiin verkkosukkiin pukeutuneen naisen. Tämän täytyy olla kliisee, Hukkanen arvaili.

- Hei, minä olen Lulu.
- Tottakai. Mutta täällä, Hukkanen hämmästeli.
- Nyt kannattaisi vaihtaa, Lulu kujersi.

Vaihtaa? Hukkanen oli tänään jo vaihtanut paitaa, askellustapaa ja pari käsitystään funktionaalista arkkitehtuurista. Mitä häneltä vielä vaadittaisiin?

- Lulu-liittymä on tarjous josta et voi kieltäytyä, Lulu sanoi ja hipaisi napaansa.
- Minulla on jo Kaisa-liittymä, Hukkanen ajatteli. Elämä Kaisan kanssa oli viime vuosina toteutunut edullisesti, monipuolisesti ja luotettavasti. Onnellista ja arkista elämää, eikä Hukkanen todellakaan odottanut että Kaisa olisi mikään tehokas data-paketti. Siis miksi?
- Minuuttilaskutus, profiilin kohennus, imurointi, parturointi, valmisviesti-implikointi, huojunnan stabilointi.
- Anteeksi minkä huojunnan?
- Ajatuksen ja puheen huojunnan. Sinä Hukkanen änkytät, haparoit ja kääntelet sinne tänne selviä asioita. Kyllä kai sinäkin haluat että mielipiteesi löytävät selkeän uskottavuuden dimension. Lulu-liittymän sensomotoriikka hoitaa tämän.
- Kuten selvyden elämän tarkoituksesta?

– Elämän tarkoitus on Lulu-liittymä. Ja nyt sinä pätkäfilosofi pidät tätä kehäpäätelmänä, mutta Lulu tarjoaa myös mahdollisuuden ihmeisiin jotka murtaavat kehän. Ihme ja normaali paikallispuhelu ovat molemmat välttämättömiä, on nimittäin saatava vakuuttuneeksi koko ihminen, sekä ruumis että sielu.

Hukkanen ajatteli sitä ihmettä että ihminen puhuu toiselle ihmiselle. Olihan totta että operaattori kuten kirkon oppi hyötyivät ihmeistä, ja kun sitten ihmeitä tapahtui, ajateltiin että ihme ei voi olla ihme ilman operaattoria.

- Miksi et vaihtaisi, Lulu tiukensi sävyä ja otti laukutaan kännykän punakynänsä kätteensä.
- No kun Kaisa, Hukkanen kiemurteli.

Silloin Lulu tähtäsi kohti seinällä olevaa Kaisan ristipistotyötä ja laukaisi. Hukkasen järkytykseksi joko laser tai luoti rikkoi säpäleiksi huoneentaulun jonka teksti 'Oma koti kullaa kallis' oli nyt häväisty.

Jälkeenpäin Hukkanen piti pienenä ihmeenä sitä että Kaisa oli juuri silloin tullut paikalle ja minkäänlaiseen puheilmaisuun perinteeseen liittymättä toimittanut Lulun omin käsin ulos.

ILPO TIIHONEN